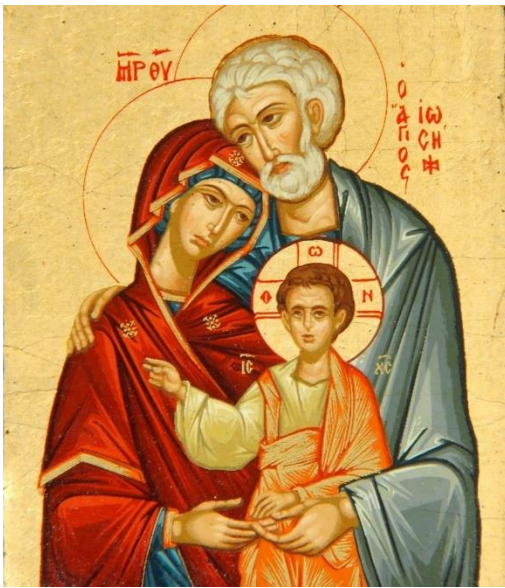

Jezus preseneča

Nedelja Svete družine

– 26. 12. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen, kot je nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Po dolgi poti adventa nas Jezus preseneti, kot je presenetil svoja starša po dolgi poti in molitvi. Kaj nam pokaže kot bivališče svojega Očeta, kam v našem srcu je pripravljen iti, kje se nahaja, v katero družbo nas vabi. Izgubili smo se mi, ti se nisi, Jezus, ti si bil v tem, kar je bilo tvojega Očeta. Ko se izgubim v postavah, normah,

navadah, zapovedih, ki si jih ustvarjam, me prosim usmeri, poišči me, da se srečava v Besedi.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Počasi začnem prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Luku 2,41-52

41 Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. 42 Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. 43 In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. 44 Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. 45 Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. 46 Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. 47 In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. 48 Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« 49 Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« 50 Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. 51 Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. 52 Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišlujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

Kot Marija to Besedo shranim v srcu in jo premišlujem. Kakšen okus mi daje?

Po poti adventa nam Jezus želi pokazati, kje je. Kje se mi še posebej razodeva v tem adventnem in božičnem času?

Kje me Jezus v praznikih vabi ven iz ustaljenega, norm, ki si jih sami postavljamo?

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, sicer pa nadaljujem z osebno molitvijo

Očetova ljubezen je ljubezen zaveze, ki povezuje ljudi kot njegove ljubljene otroke. Njegova ljubezen je tudi tista, ki moškega in žensko povezuje v eno telo v zakonu ter v njuni medsebojni predanosti do otrok in prihodnje generacije. Bog želi, da bi bila njegova ljubezen v središču vseh naših odnosov in vsega, kar počnemo. Zato nam daje svojega Svetega Duha, da bi lahko ljubili, kot nas ljubi on. Mi ljubimo, ker je on prvi ljubil nas ([1 Jn 4,19](#)).

Ko je Bog na svet poslal svojega edinorojenega Sina, se je ta rodil v človeški družini kot Jud in je bil vzgojen v skladu z naukom in modrostjo Božje besede v Svetem pismu Stare zaveze in verskimi običaji svojega ljudstva. Jezus se je rodil pod Mojzesovo zakonodajo ([Gal 4,4](#)), bil osmi dan obrezan (znamenje pripadnosti Izraelu) in dobil ime Ješua v hebrejščini (Jezus), kar pomeni "Bog rešuje".

O Jezusovem zgodnjem življenju doma v Nazaretu vemo malo. Luka nam v svojem evangeliju predstavi njegovo odraščanje v mladega moškega. Pove nam, da je bil poslušen svojim staršem. Jožef in Marija sta kot pobožna in bogaboječa Juda dečka vzgajala v skladu s Svetim pismom.

Judovsko domače življenje je bilo osredotočeno na vsakodnevne družinske molitve, vključno s petjem psalmov in branjem Svetega pisma. Vsak petek zvečer se je družina zbrala k slavnostni večerji s prižiganjem sobotne sveče in molitvami blagoslova nad kruhom in vinom, s katerimi se je začelo praznovanje sobotnega svetega dne. Vsako soboto zjutraj so se udeležili sobotnega bogoslužja, ki je vključevalo branje Tore (pet Mojzesovih knjig) in petje psalmov v sinagogi krajevne skupnosti. Starejši fantje so bili ob delavnikih zjutraj poslani v šolo, imenovano "hiša knjige" (v sinagogi ali rabinovi hiši), kjer so dobili dodatna navodila za branje in preučevanje judovskih svetih spisov. Vsak judovski deček se je moral do 13. leta starosti brati Toro. Prav tako so se naučili, kako v praksi uporabljati modre nasvete iz knjige [Pregovorov](#) in [Siraha](#).

Judje so morali na velike praznike (pasha, binkošti, tabernakelj) vsako leto potovati v Jeruzalem. Jezus je verjetno potoval s starši. To osemdeset kilometrov dolgo potovanje je običajno trajalo tri dni. Zaradi varnosti in udobja so družine pogosto potovale v velikih skupinah.

Luka opisuje izjemen dogodek, ki se je zgodil, ko se je Jezus ob zori svoje moške dobe odpravil v tempelj v Jeruzalemu na svojo prvo pasho. Na tej ključni prelomnici v svojem zemeljskem življenju je Boga, svojega Očeta v nebesih, naslovil z »oče«. Njegov odgovor na materino zaskrbljeno poizvedovanje razkriva samozavestno odločenost, da bo sledil volji svojega nebeškega Očeta.

Čeprav se je Jezus opredelil za Sina večnega Očeta v nebesih, se je kljub temu z ljubeznijo in poslušnostjo podredil Mariji in Jožefu. V Nazaretu je ostal do 30. leta starosti, ko ga je Janez krstil v reki Jordan in ga je Duh mazilil za njegovo poslanstvo Mesije in Odrešenika sveta.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Slavim ga, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu, s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Hvala, dragi Jezus, da me poiščeš, ko tavam v mnogih karavanah tega časa, in me usmeriš na pot svobodnega, ljubečega odnosa z Očetom. Ti si me rešil, slava ti!

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu do mene in drugih ter o svojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

